

LA SUSODICHA BAJANDO LA ESCALERA
CON AGILIDAD FELINA...

OLEM UN CEL NOU i UNA TERRA NOVA i EL CAMI ES EL SOCIALIS M

VOLEM UN CEL NOU I UNA TERRA NOVA I EL CAMÍ ÉS EL SOCIALISME

Si aneu a la Plaça Orfila de Sant Andreu hi trobareu aquesta pintura mural que van fer els Cristians pel Socialisme del barri. En ella volem expressar el doble pol de la nostra existència com a grup: per una banda, l'esperança, recolzada en la promesa de Déu, d'un futur cel nou i una terra nova on no hi hagi més "planys, ni clams, ni llàgrimes, ni penes, perquè les coses d'abans han passat", i per una altra, el camí que nosaltres creiem que ens pot acostar més a aquesta realitat futura, que és el socialisme, és a dir, una societat verament fraternal i igualitària, una societat sense classes, on no hi hagi més explotats ni explotadors. Per aconseguir una nova societat, els Cristians pel Socialisme lluitem al costat dels altres treballadors i classes populars i assumim el seu projecte global d'una societat socialista on cada u pugui donar segons les seves possibilitats i rebre segons les seves necessitats.

Davant les properes eleccions del 15 de juny es presenten a l'electorat les grans opcions següents:

1. Els neofranquistes. Es subdivideixen en dos grans blocs: els "durs" de l'Alianza Popular (Fraga) i els "emascarats" del Centre Democràtic (Suàrez). Encara que s'han assignat papers diferents en el gran joc electoral, tots dos blocs representen els mateixos interessos: els de la gran oligarquia espanyola, que vol perpetuar la seva dominació de classe exercida sense traves i amb molta sang i repressió durant quaranta anys. A mesura que passa el temps i es van coneixent les manipulacions del govern per abusar de la seva situació privilegiada i poder guanyar les eleccions, es va veient clar que tant en Fraga com en Suàrez no són més que dues cares de la mateixa moneda: la de la perpetuació del poder franquista, esclafador de les llibertats populars i nacionals de Catalunya. A aquests els diem no.

2. La dreta democràtica. A nivell de Catalunya els seus màxims exponents són Convergència Democràtica, de Jordi Pujol, i Unió Democràtica, d'Anton Canyelles. Dels militants d'ambdós partits valorem d'una manera especial la seva lluita aferrissada contra la dictadura i els sofriments que hagueren de patir per a mantenir encesa la flama de la nostra nacionalitat. Molts d'ells patiren persecució, presó i exili, i per aquest fet els retem homenatge i els reconeixem com a grans catalans, mereixedors del nostre agraïment. Amb tot, volem fer un toc d'alerta. Creiem que els dos no representen les classes treballadores del nostre país, sinó les forces del capital. Les seves figures més destacades són banquers, empresaris, joiers, i sabem que els interessos de les grans fortunes no coincideixen amb els interessos dels treballadors. Sota l'emmirallament del nacionalisme català (Pujol) i d'una pretesa "concepció cristiana de l'home" (Canyelles) volen encobrir i adormir la lluita de la classe obrera pel seu propi alliberament, volen desvirtuar la seva consciència de classe perquè aquesta es desvii pel viaranys del nacionalisme i oblidi la seva lluita específica. Es per això, perquè no volen canviar les estructures profundes del capitalisme, sinó solament corregir alguns dels seus abusos, per tal que aquest sigui menys punyent, que nosaltres tampoc no estem d'acord amb ells.

3. L'esquerra socialista. La formen tots els partits que han assumit el marxisme com a eina de treball i cerquen una societat socialista. Està integrada tant pels partits legalitzats fins ara (PSC, PSUC,...) com pels que encara no ho estan (PTE, MC, ORT,...). Si nosaltres optem per ells, no ho fem perquè trobem la recepta a l'Evangelí, sinó perquè l'anàlisi de la realitat social ens porta a creure que són els que ens proposen de transformar de debò l'estructura social del capitalisme, de tal manera que pugui sorgir una societat sense classes on no sigui possible l'explotació de la classe treballadora. És aquesta la Catalunya que volem i és aquesta la Catalunya per la qual lluitem. Buidem, per dir-ho així, el nostre afany nacionalista en un recipient de classe, que permeti de construir un país realment vàlid per a tothom. Per això creiem que anem més enllà del pensament dels partits nacionalistes burgesos, perquè alhora que en compartim el seu fort nacionalisme, el transcendim en encarrilar aquest nacionalisme vers els interessos de les classes treballadores que mai no podran estar en contradicció amb una Catalunya verament justa i habitable per a tothom.

Per això, als partits d'esquerra els diem SI. I tot respectant els qui puguin pensar de manera diversa a la nostra, en nom del legítim pluralisme que existeix a l'Església, fem una crida a tots els cristians i ciutadans que hagin trobat que el nostre raonament és vàlid i vertader perquè facin com nosaltres i segueixin les directrius dels partits d'esquerra a l'hora de definir-se davant el procés electoral engegat.

Cristians pel Socialisme de Sant Andreu

Juny de 1977

QUEREMOS UN CIELO NUEVO Y UNA TIERRA NUEVA Y EL CAMINO ES EL SOCIALISMO

Si vais a la Plaça Orfila de San Andrés, encontraréis esta pintura mural que hicimos los Cristianos por el Socialismo del barrio. En ella queremos expresar el doble polo de nuestra existencia como grupo: por un lado, la esperanza, apoyada en la promesa de Dios de un nuevo cielo y una nueva tierra en donde no haya nunca más "ni llanto, ni gemidos, ni lágrimas, ni penas, porque las cosas de antes ya pasaron", y por otro lado, el camino que nosotros creemos nos puede acercar más a esta realidad futura, a saber, el socialismo, o sea, una sociedad realmente fraternal e igualitaria, una sociedad sin clases, en la cual no pueda haber ya explotadores ni explotados. Para conseguir esta nueva sociedad, las Cristianos por el Socialismo luchamos junto a los demás trabajadores y clases populares y asumimos su proyecto global de una sociedad socialista en la cual cada uno pueda dar según sus posibilidades y recibir según sus necesidades.

Ante las próximas elecciones del día 15 de junio, se presentan al electorado las siguientes grandes opciones:

1. Los neofranquistas. Se subdividen en dos grandes bloques: los "duros" de la Alianza Popular (Fraga) y los "enmascarados" del Centro Democrático (Suárez). Aunque se han asignado papeles distintos en el gran juego electoral, ambos bloques representan idénticos intereses: los de la gran oligarquía española que quieren perpetuar su dominación de clase ejercida sin trabas y con mucha sangre y re-

LOS MUROS DE BARCELONA SON
SALUD Y PROSPERIDAD / — A UNA HORA DE BARCELONA, ENTRE MURALES, CLASES, Y DIBUJOS
MIS, YA VOY EN MI SEGUNDO MURAL, — ADEMÁS ESTOY APRENDIENDO, MURAL, "COMME IL FAUT" EN SAN
NO, REVIENTO — UN ABRAZO AL #
ES LA VOTA DE ENERGÍA DIARIA, QUE TENGO QUE BOTAR, O SI
FELINI
Fundación
NEMECIO

presión durante cuarenta años. A medida que transcurre el tiempo y se van conociendo las manipulaciones del gobierno para abusar de su situación privilegiada y poder ganar las elecciones, se va viendo que tanto Fraga como Suárez no son más que las dos caras de una misma moneda: la de la perpetuación del poder franquista, aniquilador de las libertades populares y nacionales de Catalunya. A estos decimos, **NO**.

2. La derecha democrática. A nivel de Catalunya, sus máximos exponentes son "Convergència Catalana", de Jordi Pujol y "Unió Democràtica", d'Anton Canyelles. De los militantes de ambos partidos valoramos de modo especial su valiente lucha contra la dictadura y los sufrimientos que tuvieron que soportar para mantener encendida la llama de nuestra nacionalidad. Muchos de ellos padecieron persecución, prisión y exilio, y por este hecho les rendimos homenaje y les reconocemos como a grandes catalanes, merecedores de nuestro agradecimiento. Con todo, queremos dar un toque de alerta: consideramos que ninguno de los dos representa a las clases trabajadoras de nuestro país, sino a las fuerzas del capital. Sus figuras más destacadas son banqueros, empresarios, joyeros... y sabemos que los intereses de las grandes fortunas no coinciden con los de los trabajadores. Bajo el espejismo del nacionalismo catalán (Pujol) y de una pretendida "concepción cristiana del hombre" (Canyelles), quieren encubrir y adormecer la lucha de la clase obrera por su propia liberación, quieren desvirtuar su conciencia de clase para que ésta derive por el desvío del nacionalismo y eche en olvido su lucha específica.

Es por eso —porque no quieren cambiar las estructuras profundas del capitalismo, sino sólo corregir algunos de sus abusos, para que éste sea menos esclavizador— que nosotros tampoco estamos de acuerdo con ellos.

3. La izquierda socialista. Está formada por todos los partidos que han asumido el marxismo como método de trabajo y buscan una sociedad socialista. Está integrada tanto por los partidos legalizados hasta el momento presente (PSC, PSUC...) como por los que aún no lo están (PTE, MC, ORT...). Si nosotros optamos por ellos, no lo hacemos porque encontremos la receta en el Evangelio, sino porque el análisis de la realidad social nos lleva a pensar que son los que se proponen transformar de verdad la estructura social del capitalismo, de modo que pueda nacer una sociedad sin clases, donde no sea posible la explotación de la clase trabajadora. Es esta la Catalunya que queremos y es esta la Catalunya por la cual luchamos. Vaciamos, por así decir, nuestro afán nacionalista en un recipiente de clase que nos permita construir un país realmente válido para todos. Por eso, creemos que vamos más allá del pensamiento de los partidos burgueses nacionalistas, porque a la vez que compartimos su fuerte nacionalismo, lo trascendemos al encauzarlo hacia los intereses de las clases trabajadoras, que nunca podrán estar en contradicción con una Catalunya verdaderamente justa y habitable por todos.

Por eso, a los partidos de izquierda les decimos **SI**. Y respetando a los que puedan pensar de modo distinto al nuestro, en nombre del legítimo pluralismo que existe en la Iglesia, hacemos un llamamiento a todos los cristianos y conciudadanos que hayan encontrado nuestro razonamiento válido y verdadero, para que hagan como nosotros y **sigan las directrices de los partidos de izquierda** a la hora de definirse ante el proceso electoral en marcha.

CRISTIANOS POR EL SOCIALISMO DE SANT ANDREU

Junio de 1977